

Fornleifaskráning á fyrirhuguðu vegarstæði

Húsavík – Þeistareykir – Kvíhólar

Fornleifastofnun Íslands ses.
Fs395-08211
Uggi Ævarsson
Reykjavík 2008

FORNLEIFASTOFNUN ÍSLANDS SES. 2008

BÁRUGÖTU 3
101 REYKJAVÍK
SÍMI: 5511033
FAX: 5511047
NETFANG: fsi@instarch.is
HEIMASÍÐA: www.instarch.is

EFNI

1. INNGANGUR ..... - 4 -
2. STAÐHÆTTIR ..... - 4 -
3. ÁHRIF FRAMKVÆMDA Á FORNLEIFAR ..... - 5 -
4. FORNLEIFASKRÁ: ..... - 6 -
5. NIÐURSTÖÐUR ..... - 14 -
6. HEIMILDIR ..... - 15 -
7. HNIT ..... - 17 -

Fornleifakort er aftast í skýrslunni

1. INNGANGUR

Síðla sumars árið 2007 skráði Fornleifastofnun Íslands ses. (FSÍ) fornleifar á fyrirhuguðum línustæðum sem liggja frá Kröflu í Mývatnssveit, norður til Þeistareykja og þaðan norður að álverslóð við Bakkahöfða hjá Húsavík.[1] Verkfræðistofan VGK (Mannvit) hafði milligöngu með verkinu en hún vinnur að mati á umhverfisáhrifum framkvæmda fyrir Landsvirkjun, Landsnet og Þeistareyki ehf. Vettvangsvinna vegna skráningarinnar var unnin á tímabilinu 8. ágúst – 5. september, 2007, af Ugga Ævarssyni fornleifafræðingi. Auk þess var unnin fornleiflaskráning vegna álverslóðar á Bakkahöfða sem og vegna vegarstæðis á milli Húsavíkurhafnar og Bakka.[2] Fornleifastofnun Íslands ses. hefur unnið fleiri skráningarverkefni á svæðinu og hafa þær nýst við samningu þessarar skýrslu.[3]

Sumarið 2008 bættist svo við fornleifaskráning vegna fyrirhugaðs vegar frá Húsavík að Kvíhólum sem er skammt sunnan Þeistareykja. Þeirri skráningu verður gerð skil hér, af sama aðila, en hún var unnin á vettvangi dagana 11. – 14 ágúst. Aftan við skýrsluna er loftmyndakort með öllum skráðum fornleifum á svæðinu en þeir minjastaðir sem bættust við sumarið 2008 eru einkenndir með bláum punktum. Annars er hér vísað á skýrsluna frá 2007[1] sem ítarefni um svæðið.

2. STAÐHÆTTIR

Fyrirhugað vegarstæði liggur í grófum dráttum frá Húsavík til suðausturs, upp með Botnsvatni að sunnanverðu, upp Grjótháls norðan Einbúa og suður fyrir Höskuldsvatn. Frá Höskuldsvatni fer vegarstæðið um lyngmóa til austurs og á milli Höfuðreiðar- og Sæluhúsmúla, fast norðan við þann fyrrnefnda. Breytist þá landið töluvert, hraun tekur við og sveigir vegarstæðið þá meira til suðurs. Hraunbreiðunni sleppir ekki fyrr en komið er suður undir Þeistareyki en þá tekur gróðurlendi við sem nær nokkru suður fyrir Þeistareyki. Þá gisnar gróðurþekjan á kafla þar til kemur í Kvíhóla en þar er mosagróið hraun með lyngmóa á milli.

Fyrirhugað vegarstæði fylgir að miklu leyti gamla veginum en þó eru kaflar þar sem þarf að brjóta nýtt land. Mestur hluti þess er úfið hraun þar sem engin ummerki mannvirkja er að sjá. Framkvæmdaraðilar hafa byrjað á veglagningu á tveimur köflum þrátt fyrir að vegarstæðið þar hafi ekki verið tekið út með tilliti til

---

[1] Uggi Ævarsson. 2007. *Deiliskráning vegna fyrirhugaðra framkvæmda við línustæði og orkuvinnslustöðvar. Krafla – Gjástykki – Þeistareykir – Bakki*. FS366-07211. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

[2] Uggi Ævarsson. 2007. *Fornleifaskráning vegna fyrirhugaðs álvers við Bakkahöfða,* FS359-07191. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.
Uggi Ævarsson. 2007. *Fornleifaskráning vegna vegarstæðis frá Húsavík að Bakkahöfða,* FS359-07192. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

[3] Orri Vésteinsson. 2006. *Fornleifaskráning í Þeistareykjarlandi*, FS326-06311. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.
Birna Lárusdóttir og Elín Ósk Hreiðarsdóttir. 2004. *Fornleifaskráning í Reykjahreppi. Síðari hluti*, FS235-02202. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík
Birna Lárusdóttir og Elín Ósk Hreiðarsdóttir. 2003. *Fornleifaskráning í Reykjahreppi. Fyrri hluti*, FS195-02201. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.
Orri Vésteinsson. 2001. *Þeistareykir í Suður-Þingeyjarsýslu – Fornleifakönnun*, FS152-01161. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.
Birna Lárusdóttir, Elín Ósk Hreiðarsdóttir, Hildur Gestsdóttir og Orri Vésteinsson. 1999. *Fornleifaskráning í Skútustaðahreppi IV. Fornleifar við norðan- og austanvert Mývatn, milli Grímsstaða og Kálfastrandar auk afréttarlanda*.
Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.
Orri Vésteinsson. 1999. *Fornleifakönnun. Jarðvarmavirkjun í Bjarnarflagi*, FS099-99171. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

fornleifa. Blessunarlega virðist hafa sloppið til að raska fornleifum á þessum köflum. Annar vegarkaflinn sem kominn er, nær frá Grjóthálsi ofan Húsavíkur suður undir Höskuldsvatn en hinn er í Þeistareykjalandi þar sem vegarslóði er kominn vegna borholu sem þar er en hluti þess slóða mun að líkindum verða notaður áfram sem vegur.

3. Áhrif framkvæmda á fornleifar

Um fornleifaskráningu

Hátt á aðra öld er liðið síðan skráning fornleifa hófst á Íslandi en þó er enn langt í land að til sé heildstæð skrá um fornleifar á Íslandi. Á síðustu áratugum 19. aldar voru margir minjastaðir kannaðir á vegum Hins íslenzka fornleifafélags, einkum og sérílagi staðir sem á einn eða annan hátt tengdust fornsögum og sögu þjóðveldisins. Eftir aldamótin dró úr fornleifakönnun á vegum félagsins og var þráðurinn ekki tekinn upp að nýju fyrr en um og eftir 1980.

Skoðanir manna á því hvað teljast fornleifar hafa breyst mikið á þessum tíma. Byggingar sem voru hversdaglegar fyrir hundrað árum síðan eru nú orðnar minjar um horfna lífshætti. Skilningur hefur vaknað á nauðsyn þess að skrá upplýsingar um slíkar minjar og vernda þær fáu sem eftir eru fyrir komandi kynslóðir. Nauðsynlegra upplýsinga um gerð og ástand fornleifa er aðeins hægt að afla með vettvangsathugun, og við það er venjulega átt með hugtakinu fornleifaskráning.

Fornleifaskráningu er venjulega skipt í þrjú stig: *Svæðisskráningu*, *aðalskráningu* og *deiliskráningu*. Í stuttu máli er svæðisskráning heimildakönnun þar sem upplýsingum um fornleifar er safnað úr rituðum heimildum. Við aðalskráningu er hins vegar farið á vettvang, rætt við heimildamenn og fornleifar staðsettar og kortlagðar. Aðalskráning byggist á gögnum úr svæðisskráningu. Fyrst og fremst er gengið á þekkta staði þótt jafnan finnist fornleifar sem ekki voru þekktar áður.

Skráningin sem hér er til umfjöllunar fellur undir deiliskráningu sem er nákvæmari útfærsla á aðalskráningu. Deiliskráning er yfirleitt aðeins gerð þar sem unnið er að deiliskipulagi eða umhverfismati. Í deiliskráningu þarf fornleifafræðingur að geta fullvissað sig um að allar fornleifar á afmörkuðu svæði hafi verið færðar á skrá. Þar af leiðandi er venjan að gaumgæfa mjög vel þau svæði þar sem framkvæmdir standa fyrir dyrum. Algengast er að deiliskipulagsreitir séu aðeins fáeinir hektarar að stærð og er þá oftast hægðaleikur að ganga um þá. Yfirleitt er það gert kerfisbundið þannig að allt svæðið er skoðað mjög vel. Framkvæmdasvæðið sem hér er til umfjöllunar er á hinn bóginn mjög víðfeðmt og erfitt yfirferðar á köflum. Eins og gefur að skilja er erfitt eða jafnvel ómögulegt að kanna það allt svo nákvæmlega að unnt sé segja með fullri vissu að þar sé alls engar fornleifar að finna.

Á undanförnum árum hafa verið gerðar breytingar á löggjöf um verndun fornleifa og hefur eftirlit með framkvæmd laganna verið aukið. Fornleifaskráning er bundin skipulagsgerð í þjóðminjalögum (nr. 107/2001) en þar segir:

10. gr.: „Fornleifum má enginn, hvorki landeigandi, ábúandi né nokkur annar, spilla, granda né breyta, ekki heldur hylja þær, laga né aflaga né úr stað flytja nema með leyfi Fornleifaverndar ríkisins.“
13. gr.: „Nú finnast fornleifar sem áður voru ókunnar og skal finnandi þá skýra Fornleifavernd ríkisins frá fundinum svo fljótt sem unnt er. Sama skylda hvílir á landeiganda og ábúanda er þeir fá vitneskju um fundinn. Ef fornleifar finnast við framkvæmd verks skal sá sem fyrir því stendur stöðva framkvæmd uns fengin er ákvörðun Fornleifaverndar ríkisins um hvort verki megi fram halda og með hvaða skilmálum.“

Er þessi fornleifakönnun í anda þeirra markmiða sem sett hafa verið þessari löggjöf.

Mat á áhrifum skipulags á fornleifar gerir kröfur um fjölþætta athugun á heimildum og vettvangsrannsókn, enda er skilgreining á fornleifum í þjóðminjalögum víðtæk. Til fornleifa teljast hvers kyns leifar fornra mannvirkja og annarra staðbundinna minja sem menn hafa gert eða mannaverk eru á, svo sem:

a. byggðaleifar, bæjarstæði og bæjarleifar ásamt tilheyrandi mannvirkjum, húsaleifar hvers kyns, svo sem kirkna, bænahúsa og búða, leifar af verbúðum, naustum, verslunarstöðum og byggðaleifar í hellum og skútum;
b. vinnustaðir þar sem aflað var fanga, svo sem leifar af seljum, verstöðvum, bólum, mógröfum, kolagröfum og rauðablæstri;
c. gömul tún- og akurgerði, áveitumannvirki og leifar eftir veiðar til sjávar og sveita;
d. gamlir vegir, stíflur, brýr, vatnsvöð, varir, hafnir og bátalægi, slippir, ferjustaðir, kláfar, vörður og vitar og önnur vega- og siglingamerki ásamt kennileitum þeirra;
e. virki og skansar og önnur varnarmannvirki;
f. gamlir þingstaðir, meintir hörgar, hof og vé, brunnar, uppsprettur, álagablettir og aðrir staðir og kennileiti sem tengjast siðum, venjum, þjóðtrú eða þjóðsagnahefð;
g. áletranir, myndir eða önnur verksummerki af manna völdum í hellum eða skútum, á klettum, klöppum eða jarðföstum steinum;
h. haugar, dysjar og aðrir greftrunarstaðir úr heiðnum eða kristnum sið;
i. skipsflök eða hlutar úr þeim.

Að jafnaði skal telja minjar 100 ára og eldri til fornleifa.

4. Fornleifaskrá:

Í skráningarkerfi FSÍ hefur hver sýsla skammstafað heiti og hver jörð hefur númer. Miðað er við jarðaskiptingu eins og hún er í Jarðatali Johnsens frá 1847 og byggir tölusetning jarðanna á því. Þá er hverjum minjastað gefin kennitala sem hengt er við sýslutákn og jarðarnúmer (dæmi: SÞ-313:078). Í skránni eru allir þeir fornleifastaðir sem vitað er um á framkvæmdasvæðinu og falla undir skilgreiningu þjóðminjalaga um hvað telst til fornleifa. Einnig eru skráðar upplýsingar um leifar sem teljast hafa minjagildi þó þær séu yngri en 100 ára. Upplýsingar um hvern stað eru settar fram á staðlaðan hátt: fyrst kemur kennitala staðarins í gagnagrunni Fornleifastofnunar, staðarheiti þar sem um slíkt er að ræða, tegund fornleifar, hlutverk og hnattstaða í gráðum og mínútum á WGS 84 vörpun. Þar næst kemur tilvitnun í heimild ef einhver er, lýsing á staðsetningu, aðstæðum og að lokum aðrar upplýsingar, hættumat og heimildaskrá.

Eftirfarandi er skráning á þeim minjastöðum sem skráðir voru sumarið 2008. Jarðaspjöld, nokkurskonar byggðarsaga hverrar jarðar, eru höfð með: SÞ-250x Múli (Þeistareykir), SÞ-313 Húsavík og SÞ-322 Skörð.

SÞ-250x Múli (Þeistareykir)

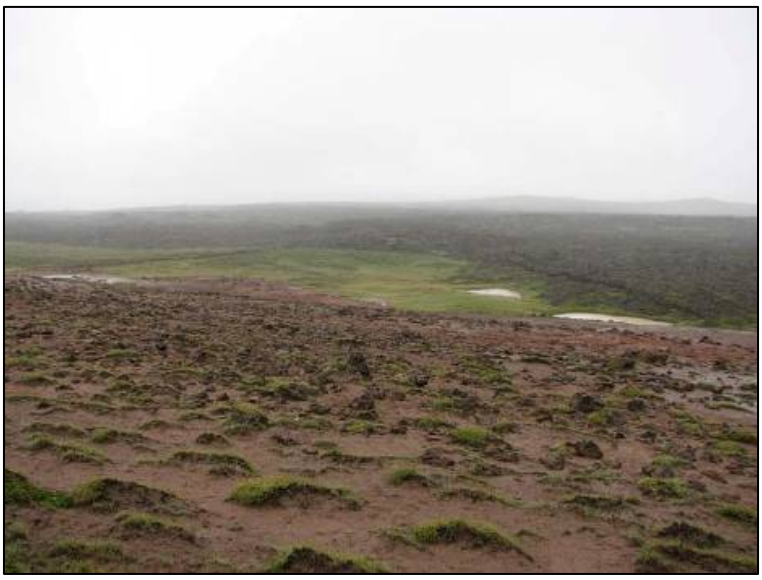
20 hdr. 1712. Múlakirkjueign. Frá 1914 upprekstrarland Aðaldæla- og Reykdælahreppa og þegar hreppnum var skipt fengu Reykdælir 8/15 en Aðaldælir 7/15 en síðan um fjárskipti 1944 hafa Aðaldælingar nær eingönu notað afréttina - BBSÞ, 516. Fyrst getið 1318 en þá átti Múlakirkja "Þeistareykjaland allt og Mælifell." DI II, 434, sbr. 1394 - DI III, 576; 1461 - DI V, 283 og 1525 - DI IX, 327. 1394 tók prestur í Múla utan garðs fjórar merkur ef ekki lykst af Þeistareykjum - DI III, 578 sbr. 1461 en þar er sleppt "ekki" sem er sennilegra - DI V, 283. 1431 á Múlakirkja "selför

í Teistareykjalandi." DI IV, 468. 1544 fylgir Reykjum í Reykjahverfi "Mælifellshagi utan svo mikinn part, er eignaður er Múlakirkju, milli tveggja garða." DI XI, 344. 1550 á Hólastóll "í umboði séra Halldórs, á Þeistareykjum 4 kúgildi." DI XI, 870. 1553: Múlakirkjustað fylgja Þeistareykir - DI XII, 642. 1569: "Þessar jarðir á [Múlakirkja] ... Þeistareykir landskuld C ... eru þessar ... jarðir kúgildislausar og verða ei byggðar ef sá á ei kúgildi með að byggja, er staðinn heldur." BG, 133. 1576: (Reikningur f. norðurumboð Hóla) "hafði biskupinn í haust fengið ... Þeistareykja-Jóni XX álnir, var það tveir fjórðungar smjörs ..." BG, 272. 1645: Dómur um aðtekt á fé ekkjunnar Þórdísar Þorsteinsdóttur á Þeistareykjum - BB Sýslum.æfir I, 97. "1688 býr þar Bessi nokkur" LÞ I, 327. Í manntali frá 1703 er engra getið búandi á Þeistareykjum. 1712 voru Þeistareykir í eyði og höfðu verið næstliðið ár. "Landskuld i c, seinast bygt var, og so að fornu ... Leigukúgildi iii. ... Fóðrast kunni, seinast bygt var, iii1/2 kúaþungi, eftir sem nálægir meina. ... Þessa jörð brúkar nú til slægna Sr. Magnús Einarsson að Húsavík, en ekki er ákveðið hvað miklu hann skuli það betala. Flestum þykir líklegt að þessi jörð muni ekki aftur byggjast, helst fyrir því að hún liggur fram á eyðifjalli, hvörgi skemmra til bygða en hálfa þingmannaleið." JÁM XI, 211-12. 1712 voru munnmæli að jörðin Reykir í Reykjahverfi ætti "v c land í Mælifellshögum milli tveggja garða, sem liggur í fjöllunum vestur af Reykjaheiði. .... Enginn veit (hjer nálægur) að jörðin hafi þessi ítök brúkað eður þeirra notið." JÁM XI, 246. 1752: "... við bæinn Þeistareyki sjást sömu ummerki efiir jarðhita, það er brennisteinn, salttegundir og leir (Bolus) eins og við Mývatn, en allt í smærra mæli." FEB II, 83. Í eyðibýlaskrá Ólafs Olaviusar frá 1777 eru Þeistareykir taldir hafa lagst í eyði 1743 og bætt við: "Í skilríkum bréfum finnst, að jörð þessi hefur verið byggð við og við og verið boðin til leigu á þingi árin 1712, '44, '49 og '67, en árangurslaust." ÓO II, 81. Í skýrslu Ole Henchels sem kom til Þeistareykja 31. ágúst 1775 segir: "Fyrrum var búið á Þeistareykjum, og enn standa leifar af bænum, sem bóndinn á Laxamýri, er heyjar þarna, notar fyrir heyhlöðu." ÓO II, 286. “Jörðin Þeistareykir heyrir undir Múlaprestakall og flutti alþýða manna þaðan fyrrum brennistein til Húsavíkur án alls endurgjalds til prests eða leiguliða, þangað til Múlaprestur bannaði það 1792. Varð þá sú miðlun á málinu, að bændur borguðu 8 skildinga fyrir hverja vætt, helming Múlapresti, hinn helming ábúanda á Þeistareykjum. En 1816 tók bóndi þessi sjálfur að nota námurnar og bannaði öðrum. Verzlunin Örum og Wulff hafði þá á leigu brennisteinsverkið og námurnar í Þingeyjarsýslu, sem voru konungseign, og fékk verzlunin rentukammerbréf fyrir því, að Þeistareykjanámur heyrðu undir þann leigumála eins og aðrar námur í sýslunni. Úr þessu varð mál, sem gekk til allra rétta, og 1823 dæmdi hæstiréttur Múlaprestakalli fullan eignarrétt á Þeistareykjanámum.” ÞT Lýsing Íslands II, 245 nmgr (sbr. Klausturpóstinn V (1822), 191-95; VI (1823), 74. Landsyfirréttur vísaði málinu frá og ógilti héraðsdóm 6. ágúst 1821 en hæstiréttur dæmdi Múlaklerki í vil 16. janúar 1823 - Landsyfirréttardómar II, 287-290, 418. Ekki er getið byggðar á Þeistareykjum í manntölum 1801 eða 1816. 1868-71: Sigurður Guðmundsson hóf byggð á Þeistareykjum og 1871 voru þar 8 manns í heimili. 1871-73: Gísli Gíslason bjó með 7 í heimili. 1876: C.G.W. Lock dvaldi á Þeistareykjum með nokkra verkamenn við brennisteinsnám og byggðu þeir skála - Ódáðahraun III, 158-64. "Í fyrri daga fóru bændur lestaferðir á Þeistareyki og tóku þar brennistein, sem þeir seldu á Húsavík; milli 1880 og 1890 fengust Englendingar þar eitthvað við brennisteinsnám, sem ekki varð að neinum notum, enda eru námur þessar fremur litlar." ÞT Lýsing Íslands II, 245. Þegar Helgastaðahreppi var skipt í Aðaldæla- og Reykdælahreppa 16.10.1894 gerðu hrepparnir samning við sr. Benedikt Kristjánsson á Grenjaðarstöðum um að hann léði hreppunum Þeistareykjaland til afnota fyrir 144 álnir á ári. Hreppsnefnd Aðaldælahrepps endurnýjaði samninginn 1905 en þá án endurgjalds til 1910. 14.09.1914 keyptu Aðaldæla- og Reykdælahreppar Þeistareykjaland af kirkjujarðasjóði og skiptist eignin í sömu hlutföllum og aðrar eignir hreppanna - Árbók Þingeyinga 1980, 120-21. Var ekkert undanskilið nema brennisteinsnámurnar - Ö-Þeistareykir viðb, 2. Þjóðsögur tengdar Þeistareykjum: Um ísbjarnarkomu - Gríma II. hefti 10, s. 50-54; Um reimleika og Þeistareykja-Móra - Gríma 10. hefti, s. 51; Gráskinna IV, s. 90; Gríma 19. hefti, s. 73; Árbók Þingeyinga 1980, 109-111. Örnefnið gæti verið dregið af fuglsheitinu "þeista" eða "þeisti" (yngra: "Teista") en "Þeista" eða "Þeist" er einnig fornnorskt árheiti - uppruni óljós en talið tengjast votlendi - Íslensk orðsifjabók, 1174.

1712: "Útigangur góður meðan niðri nær, en nokkuð svipull fyrir fannalögum, og þurfti rosknu fje nokkurn heystyrk að atla, og lömbum meira part fóður. Hestagánga í betra lagi. Torfrista og stúnga lök og lítt nýtandi. Víðir og fjalldraparif lítið til eldiviðarstyrks með taði. Grasatekja sæmileg, brúkast af ýmsum í leyfisleysi. Hvannatekja lítil. Túninu spillir sandfok að sunnanverðu til skaða. Enginu hafa áður skriður spilt úr fjallinu, en ekki nýlega. Úthagarnir góðir og miklir. Vatnsvegur nokkuð í lengra lagi." JÁM XI, 211. 31.8.1775: "Sagt er að fyrrum hafi mikill brennisteinn verið fluttur frá námum þessum og hafi þar þá verið stórar námur, en þær eru nú flestar kaldar, og í einungis örfáum þeirra er nægilegur hiti til þess að brennisteinn myndist. Þess vegna er það, að þótt 4 ár séu liðin, síðan hér var síðast tekinn brennisteinn, þá eru þar aðeins 4 eða 5 námur, sem nú er hægt að taka hann úr. Engu að síður virðist hitinn aftur vera að brjótast út úr sumum köldu námunum ... Hér á Þeistareykjum sjást enn glögg dæmi þess, hversu hinar beztu námur eru ónýttar með óhæfilega gálausri meðferð á skömmum tíma. ... Bærinn hefur vafalaust lagzt í eyði af því, að enginn önnur byggð var þar í grennd og um tveggja mílna leið til næstu bæja. Túnið er að vísu lítið, en grösugt og liggur fagurlega, og auk þess er stór spilda af óræktuðu landi fyrir norðan það, og mætti hafa gott gagn af henni. Af þessum sökum mætti enn búa á Þeistareykjum, ef aðeins bærinn væri ekki svo afskektur og langt til annarra mannabyggða. Skammt frá bænum er fjall, sem Bæjarfell heitir, og eru sumar námurnar í því. Það hefst fyrir sunnan syðstu námurnar og liggur síðan aftur til norðurs. Langbeztu námurnar eru í króknum milli Suður- og Austurbæjarfellsins. Rétt vestan undir fjallinu er röð af námum, sem flestar eru nú kaldar nema nokkrar á miðju svæðinu, þar sem jarðvegur er nægilega gljúpur og hitinn nægur til þess að brennisteinn geti myndazt. Hins vegar eru námurnar fyrir neðan Austurfjallið alveg kaldar nema tvær litlar uppi í fjallinu, þar sem enn er nægur hiti, og hygg ég, að brennisteinn muni halda áfram að myndast þar. Einnig er enn allmikill hiti í sumum námum í röð þeirri, er fyrr var getið, og er ekki vonlaust um, að sumar þessar ónýttu námur geti raknað við með tímanum. Vestan við þessa námuröð er stór hraunbreiða. Túnið byrjar norðan undir Bæjarfelli, og norðan við það er vítt svæði af óræktaðri jörð. Þegar því landi sleppir, tekur hraunið við aftur og beygir það nú meira í austur en áður. Yfir það liggur illur vegur,

sem þó er ekki langur. Síðan liggur leiðin undir háu fjalli, sem mikið grjót hefur hrunið úr, og verða menn að þræða þar milli steinanna, sem er þó allægilegt, því að mörgum þeirra virðist tyllt þannig hverjum ofan á annan, að bráður bani sé búinn þeim, er fram hjá fara. Uppi á Bæjarfelli er dálítið af rauðum leir og allmikill hiti þar undir, en ég hef áður getið þess, að brennisteinn myndast aldrei ásamt rauða leirnum né ofan á honum, og er því einnig svo háttað hér. Við engar brennisteinsnámur er jafnlítið af gipsi og hér. Hverirnir eru hvorki djúpir né mikil ólga í þeim. Steintegundirnar eru annaðhvort sandsteinn eða hörðu leirtegundirnar, sem getið var í Krýsuvík." Skýrsla Ole Henchels frá 1775, ÓO II, 287. "Þarna er mikið gróðurríki sökum jarðhita, túnstæði gott og engi, bæði á grundum og í valllendishlíðum ... Þó byggðin félli oftsinni niður og væri jafnan skammvinn, hefur löngum verið þar bækistöð manna, og aldrei mun hafa verið þar kofalaust. Þangað safnast gangnamenn og liggja þar fjölmennir náttlangt, áður en lagt er í leitir. Grasafólk lá þar löngum við á vorum, en rjúpnamenn á haustum. Brennisteinsnámur eru þarna og var þar síðast unninn brennisteinn hér nyrðra, og jafnvel á þessari öld, enda voru Þeistareykir næst hafnarstað." LÞ I, 327. "Grundirnar og gamla túnið er grasi vafið allt sumarið, þótt allt sé óvarið og þarna gangi fjöldi fjár. Sama má segja um gróðurgeirana í fjallshlíðunum upp af Þeistareykjum, að þar er gras sem á besta túni. Neðan við grundirnar, dálítið sunnan við leirgilið, eru mikil brennisteinssvæði og stórir leirhverir. Þar niður við hraunröndina er oft tjörn af leysingavatni langt fram eftir sumri. Annað kalt vatn er ekki fáanlegt að sumri til á Þeistareykjum fyrr en austur undir Ketilfjalli. Þar eru dálitlar lindarvætlur með nokkurn veginn köldu vatni." - Ódáðahraun I, 40. "Túnið á Þeistareyjum hefur verið mjög grasgefið og eins grundirnar undir Bæjarfjallinu. Heyfengur hefur því verið auðsóttur og dágóður. Land hefur verið kjarngott, grasatekja nærtæk og ágæt ..." Ódáðahraun III, 164. Á Þeistareykjatúni voru slægjur góðar og nytjaðar a.m.k. af og til allt fram til 1955 - BBSÞ, 516. - Gróður á víða í vök að verjast vegna uppblásturs og hafa stór svæði verið girt af, til þess að hefta sandfok. - BBSÞ, 516. "Slæjulönd voru allmikil og voru nýtt nokkuð eftir að hætt var að búa þar, aðallega úr Reykjahverfi og Húsavík. Ég sem þetta skrifa heyjaði einu sinni á Þeistareykjum með öðrum manni, þá var gott veður og mikið gras á Þeistareykjum og var það hey sett þar saman og ekið á hestum og sleðum heim um veturinn. Sumarland er þar gott og mjólkuðu kvíaær vel hjá Sigurði [Guðmundssyni] og mjólkin feit og kostarík." Kristján Jóhannesson [f. 1892], Árbók Þingeyinga 1980, 114. 2001: Valllendissvæðið - Þeistareykjatún og -grundir - er um 600 m frá austri til vesturs og 500 m frá norðri til suðurs. Túnið er náttúrulega slétt, en víða - einkum norðaustantil - eru hvompur og dældir sem líta út eins og dauðir hverir sem gróið hefur yfir. Mýrlendi er víða í dældum norðvestantil í túninu. Einnig eru sumsstaðar dældir - ekki síst í tóftaveggjum - sem líta út eins og grónir rofblettir og börð. Fjær bæjarstæðinu (einkum til norðurs og austurs) tekur lyng við valllendisgróðri á harðbalanum, sem er nokkurnveginn kringlótt svæði en þar utan við er þýfður lyngmói. Í fjallshlíðinni sunnan og suðvestan við túnið eru grónir geirar og sumsstaðar stórar valllendisflatir sem verið hafa engi Þeistareykjabænda. Þau eru mjög grasgefin en sundurskorin af hveragiljum.

SÞ-250x:056 *Þeistareykjaaðhald* gerði rétt 65°53.073N 16°58.498V
"Í klettaborgum vestur af Kvíhólafjöllum var hlaðið Kvíhólaaðhald fyrir fé, og Þeistareykjaaðhald er norðar hjá Þeistareykjum." segir í örnefnalýsingu. Um 1,35 km NNV við Þeistareyki (001), nyrst í krika sem myndast af Þeistareykjahrauni að vestan og hverabrekku að austan er Þeistareykjaaðhald. Það er um 800 m norðan við norðausturhornið á landgræðslugirðingunni. Nyrst í lyngmóa, í dæld milli hrauns og hveraleirsbrekku, en engir virkir hverir eru þar nú. Ofan (austan) við brekkuna eru Þeistareykjagrundir en næst aðhaldinu er brekkan nær avleg gróðurlaus. Innan í gerðinu er grasmói og litlar tjarnir nyrst í því þar sem lægst er. Smátjarnir eru einnig utan við gerðið að sunnanverðu.

ÞEISTAREYKJAAÐHALD, HORFT TIL VSV

Gerðið er hlaðið úr hraungrýti , nema að austanverðu þar sem blágrýtishnullungar úr hverabrekkunni hafa verið notaðir. Sumstaðar standa uppundir 6 umför í hleðslunum og er mesta hæð 1,5 m, en víðast er garðurinn orðinn mjög skörðóttur og á löngum köflum alveg hruninn við jörð, einkum austan og norðaustantil. Hleðslurnar standa best sunnan og suðvestantil, ekki síst í hrauninu. Dyraop er á suðausturhlið, um 1,5 m breitt. Grjóthrúga er uppi á brekkunni sunnanhalt á móts við aðhaldið og þaðan sjást a.m.k. Tvær hundaþúfur í beinni línu í átt að Þeistareykjum. Má vera að þetta séu mannaverk.

Hættumat: stórhætta, vegna framkvæmda
Heimildir: Ö-Þeistareykjaafréttur, 7

SÞ-250x:105 varða óþekkt 63°53.036N 16°58.604V

VARÐA, HORFT TIL S, AÐ ÞEISTAREYKJUM

Rétt rúman 1 km norðnorðvestan við Þeistareyki, í fyrirhuguðu vegarstæði, er varða.
Smáhæðóttur grasmói.
5 steinar hafa verið lagðir ofan á stóran stein sem rís upp um 0,7 m. Sjálf hleðslan er ekki nema um 0,3 m á hæð. Þvermálið er um 0,6 m.

Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

SÞ-250x:106 varða samgöngubót 65°54.477N 16°59.100V

Um 50 m norðan við fyrirhugað vegarstæði, uppi á misgengisvegg er varða og fjárgötutroðningur sem liggur N-S.
Flatlendi, mói.
Varðan er 5 - 8 steinar, vel grónir mosa. Hæðin er um 0,6 m og þvermálið um 0,8 m.

Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

VARÐA, HORFT TIL S. NÝRUDDUR SLÓÐI SÉST EFST Á MYNDINNI

VARÐA, HORFT TIL SV

SÞ-250x:107 varða samgöngubót
Tæpa 100 m norðan fyrirhugaðs vegarstæðis er varða.
Flatlendur mói.
Varðan er um 5 steinar í hnapp, um 0,5 m á hæð og um 0,7 m í þvermál. Steinar býsna skófsettir.

Hættumat: hætta, vegna vegagerðar

SÞ-313 Húsavík

1712: Jarðardýrleiki óviss. Kirkjustaður. Verslunarstaður. 1870 : "...voru þar komin um tuttugu býli, svo þorp mátti kallast."LÞ I, 359. 1895: "...fer að draga mjög úr Vesturheimsferðum, en sjávarþorp taka að byggjast. Þessu er og svo farið með Húsavík. Frá 1890 til aldamóta tvöfaldast íbúatalan..."LÞ I, 363. Húsavíkurhreppur keypti jörðina Húsavík af ríkinu 12. apríl 1913. SH I, 82

"Útigángur í betra lagi og bregst sjaldan í meðalárum...Skógur til kolagjörðar er að kalla eyddur fyrir feyskju...Torfstúnga bjargleg, rista lök og laus...Rekavon í betra lagi...Túninu spillir nokkuð lítið bæjarlækurinn með grjótsáburði. Engjar öngvar, fyrir utan hvað slá má á einnri lág upp frá túninu fyrir fáeina hesta. Úthagar eru bjarglegir, ef þeir beittist ekki af hjeraðsmönnum sem sækja Húsavíkur kaupstað, hvörjir eð halda hjer til í landinu margar nætur fjölda fjár og hesta, hvar af staðarhaldarinn líður stóran skaða og hagabrest fyrir sitt kvikfje vetur og sumar."JÁM XI, 256. "Jörðin Húsavík átti að fornu land með sjó frá Kaldbaksleiti að Forvöðum, norðan við Laugardal. Suðurmörk stefna suðaustur heiði og skerast í odda við land Skarða í Reykjahverfi til austurs. Norðumörkin liggja hinsvegar norðvestur ofan við Bakkaland, og á Héðinshöfði þar land að Húsavíkurmerkjum. Landið er því miklu breiðara til heiðar en sjávar, og víðátta mikil. Húsavík var að fornu talin sauðjörð góð, beit til lands og sjávar ágæt, málnytja góð, en mjög engjasnautt. Reki, útræði, sel-og silungsveiði var til kosta talið, en óbærilegur árangur af hestum lestamanna talin ókostur. Landslagið er hér svipað og annarsstaðar á Tjörnesi, ávalir ásar og dældir hallandi til sjávar, smáár og lækir. Sunnarlega í landi jarðarinnar fellur Þorvaldsstaðaá...Sunnan við Húsavíkurfjall kemur Búðará og fellur niður í gegn um kaupstaðinn. Norðan við Húsavíkurhöfða er alldjúp lægð grasi gróin og nefnist Laugardalur."LÞ I, 353. Þorpsbúar um 1870: "Eigi voru þetta þó tómthúsmenn, heldur höfðu flestir jarðarnot nokkur, sumir kýr, en allir kindur, og áttu í bát eða voru fastráðnir hásetar. Þetta voru því raunar smábændur en eigi verkamenn nema að litlu leyti."LÞ I, 359-360.

SÞ-313:191 gata leið 66°02.250N 17°19.710V

Suðaustast í Húsavíkurbæ, í framhaldi af Þverholti, er göngustígur sem liggur til austurs upp brekkuna.
Þar sem malbikinu sleppir tekur við lúpínubreiða. Lækur rennur eftir litlu gili frá norðri til suðurs.
Stígurinn er einfaldur en býsna djúpur. Sennilega er stígurinn fyrst og fremst notaður til útivistar af Húsvíkingum en gæti hafa verið fjárgata áður.

Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

SÞ-313:192 brú brú 66°02.250N 17°19.710V

GÖNGUSTÍGUR (191) OG BRÚ (192), HORFT TIL SSA

Á stíg 313-193 er brú yfir læk sem rennur frá suðri til norðurs.
Þar sem malbikinu sleppir tekur við lúpínubreiða. Lækur rennur eftir litlu gili frá suðri til norðurs.
Brúin er algróin og ekki gott að sjá byggingarefnið sem þó er timbur og jafnvel eitthvert torft. Lengdin er 7 m A-V og um 3 m á breidd.

Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

SÞ-313:193 tóft óþekkt 66°02.213N 17°19.570V

TÓFT, HORFT TIL S

Nokkrum metrum norðan við fyrirhugað vegarstæði er fornleg tóft.
Breiður og gróinn hjalli hvar lúpínan sækir að. Barrtré eru á bletti um 50 m austar.
Tóftin er sigin og harla ógreinileg, um 10 m N-S og um 6 m á breidd. Innveggi eða innréttingar ekki að sjá. Austurútveggur er greinilegastur. Op gæti verið í suðvesturhorni tóftar. Hleðsluhæð er að jafnaði um 0,3 m. Tóftin er gróin lyngi og talsvert hlaupin í þúfur.

Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

SÞ-322 Skörð

"Jarðardýrleiki xl ¢, og so tíundast kóngi, presti og fátækum." JÁM XI, 249 Landnámsjörð Höskuldar Þorsteinssonar. ÍF I, 275-276. Jarðarinnar er getið í Ljósvetningasögu sem er rituð um 1250. ÍF X, 3. 1386: "[Hólastaður á] Ath man aa attungh med ollum fioru gognum skurdum ok skothlut ok fiordungr hualReka ok vidhreka medal trossadals hædar ok klafs stapa ok gefua af halfuan attungh skarda kyrkiu." DI II, 317. "Jarðarinnar er fyrst getið með vissu, er Ófeigur Járngerðarson bjó þar. Líkur eru til að Höskuldur landnámsmaður hafi búið hér..." HJ, 542
Skörð: Tún 7.7 ha, ¼ sléttað. Sáðreitir 200 m². -Túnakort. Einarsstaðir: Tún 2.7 ha, ¾ sléttað. "Túninu hefur bæjarlækurinn spillt, sem grafið hefur sig í gegnum völlinn með landbroti... Engjar eru nokkuð slitróttar. Úthagarnir góðir og miklir." JÁM XI, 250.

SÞ-322:085 varða leið 65°58.155N 17°08.973V

VARÐA, HORFT TIL N. HÖSKULDSVATN EFST TIL VINSTRI

Um 15 m suðvestan núverandi vegar um Reykjaheiði, suður frá syðsta hluta Höskuldsvatns, er varða.
Vörðubrotið er á töluverðum hrygg sem snýr N-S og nær norður að Höskuldsvatni. Lyngmói umhverfis.
Varðan er hrunin en um 6 steinar eru í hnapp sem gægjast upp úr sverði. Hæðin er um 0,5 m og þvermálið um 0,6 m.

Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

SÞ-322:086 gata leið 65°58.604N 17°10.241V

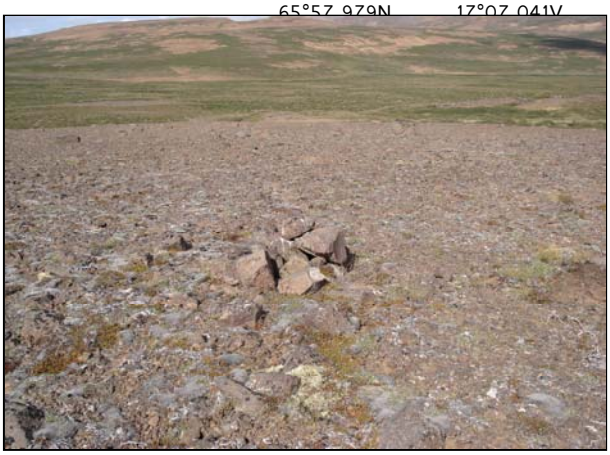

FJÁRGATA Í SNEIÐINGI, HORFT TIL S

Í móanum sem er vestan og sunnan við Höskuldsvatn er fjárgata sem liggur nokk samhliða núvetrandi vegi um Reykjaheiði. Þýfður lyngmói.
Gatan er býsna greinileg í móanum á rúmlega 1 km kafla. Hnit voru tekin á fjórum stöðum til að marka leiðina.
Hættumat: hætta, vegna vegagerðar

SÞ-322:087 varða óþekkt 65°57.979N 17°07.041V

Á lágum mel, um miðja vegu milli syðsta hluta Höskuldsvatns og Sæluhúsmúla er varða, um 60 m suðvestan við núverandi veg og um 15 m suðvestan fyrirhugaðs vegarstæðis.
Hálfgrónir melar en stórþýfður lyngmói á milli.
Varðan er nokkuð hrunin þó eru 10 – 15 steinar enn uppistandandi. Steinar eru talsvert skófsettir og er mesta hleðsluhæð um 0,4 m og þvermálið um 0,6 m.
Hættumat: stórhætta, vegna vegagerðar

VARÐA, HORFT TIL N

SÞ-322:088 varða óþekkt 65°57.667N 17°03.473V

Fast sunnan við núverandi veg og um 370 austan við fyrirhugað vegarstæði er varða. Helluhraunsholt.

TVÆR VÖRÐUR, HORFT TIL S

Varðan er um 0,8 m á hæð og um 0,8 m í þvermál neðst og er byggð úr stórum hraunsteinum. Um 60 m suðaustar er önnur varða, sjá 089.

Hættumat: hætta, vegna vegagerðar

SÞ-322:089 varða óþekkt

Fast sunnan við núverandi veg og um 370 austan við fyrirhugað vegarstæði er varða.

Helluhraunsholt.

Varðan er um 1,1 m á hæð og um 1 m í þvermál neðst og er byggð úr stórum hraunsteinum. Í norðvestri sér í vörðu 088.

Hættumat: hætta, vegna vegagerðar

5. Niðurstöður

Með þessari skýrslu hefur fengist yfirlit um fjölda, tegund og ástand minja í og við fyrirhugað vegarstæði. Vitaskuld er ekki loku fyrir það skotið að einhverjar fornleifar liggi óskráðar – ófundnar – þrátt fyrir að vegarstæðið hafi verið gengið og keyrt.

Skemmst er frá því að segja að lítið er um fornleifar í eða við fyrirhugað vegarstæði, 11 minjastaðir voru skráðir, þar af 7 vörður, 2 leiðir, 1 brú og 1 tóft. Yfirleitt er það svo að þar sem gróðurþekja er meiri, því fleiri fornleifa er að vænta. Það sannast hér því flestir minjastaðir eru á gróðurlendinu sunnan og vestan Höskuldsvatns í landi Skarða og svo eru þrír minjastaðir á gróðurlendinu fast við Húsavíkurkaupstað. Afgangurinn eru vörður á melum og söndum.

Því ber að halda til haga að þegar framkvæmdir sem þessar standa yfir er gjarnan töluverð umferð vinnuvéla og ekki víst að allir ökumenn séu jafn meðvitaðir um að vinna ekki umhverfisspjöll og þá um leið að skemma fornleifar óafvitandi ef þannig ber undir.

Þær 11 fornleifar sem fundust í og við fyrirhugað vegarstæði eru allar í hættu vegna yfirvofandi framkvæmda en þó verður hér sérstaklega minnst á tvo minjastaði. Annar fannst við vettvangsvinnu nú í ágúst sl. en af hinum hefur lengi verið vitað. SÞ-313:193 er tóft rétt við Húsavíkurkaupstað og SÞ-250x:056 er Þeistareykjaaðhald, býsna mikil grjóthlaðin rétt. Báðir þessir minjastaðir eru í vegarstæðinu fyrirhugaða. Þessir tveir staðir eru merktir sérstaklega á fornleifakorti aftast í skýrslunni og eins er þeim lýst í fornleifaskránni hér að framan, í 4. kafla. Mikilvægt er að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir að umferð vinnuvéla laski mannvirkið.

6. HEIMILDIR

AÍ: *Alþingisbækur Íslands* I-XVII, Reykjavík 1912-1990.

BBSÞ: *Byggðir og bú Suður Þingeyinga 1985*, Reykjavík 1986.

Birna Lárusdóttir og Elín Ósk Hreiðarsdóttir. 2004. *Fornleifaskráning í Reykjahreppi. Síðari hluti*, FS235-02202. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík

Birna Lárusdóttir og Elín Ósk Hreiðarsdóttir. 2003. *Fornleifaskráning í Reykjahreppi. Fyrri hluti*, FS195-02201. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Birna Lárusdóttir, Elín Ósk Hreiðarsdóttir, Hildur Gestsdóttir og Orri Vésteinsson. 1999. Fornleifaskráning í Skútustaðahreppi IV. Fornleifar við norðan- og austanvert Mývatn, milli Grímsstaða og Kálfastrandar auk afréttarlanda. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Bogi Benediktsson: *Sýslumannaæfir* I-V, Rv. 1881-1932.

BG: *Bréfabók Guðbrands byskups Þorlákssonar*, Rv. 1919-1942.

DI: *Diplomatarium Islandicum eða Íslenzkt fornbréfasafn* I-XVI, Kh. og Rv. 1853-1976.

FEB: *Ferðabók Eggerts Ólafssonar og Bjarna Pálssonar um ferðir þeirra á Íslandi árin 1752-1757* I-II, Rv 1943.

Gestur Gíslason, Gunnar V. Johnsen, Halldór Ármannsson, Helgi Torfason & Knútur Árnason. 1984. *Þeistareykir. Yfirborðsrannsóknir á háhitasvæðinu.* Orkustofnun OS-84089/JHD-16.

Gráskinna 1-4, útgefendur Sigurður Nordal, Þórbergur Þórðarson, Ak. 1928-1936.

Gríma. Þjóðsögur 1-25, safnað hefur Oddur Björnsson, Jónas Rafnar bjó undir prentun, Ak.1929-1950.

JÁM: *Jarðabók Árna Magnússonar og Páls Vídalín* 1-11, Kh. 1913-43; 12-13 Rv. 1990.

Jón Jóhannesson. 1956. *Íslendingasaga*. Almenna bókafélagið, Reykjavík.

Kristján Eldjárn. 1974. „Þjóðfræðileg viðhorf“ í *Saga Íslands I.* bindi, 29-97. Ritstjóri Sigurður Líndal. Hið íslenzka bókmenntafélag og Sögufélagið, Reykjavík.

Kristján Jóhannesson: ‘Úr sögu byggðar á Þeistareykjum.’ *Árbók Þingeyinga 1980*, 107-21.

Landsyfirréttardómar og hæstaréttardómar í íslenzkum málum 1802-1873 II *(1815-1824)*, Reykjavík 1919-24.

LÞ: Jón Sigurðsson: *Lýsing Þingeyjarsýslu* I. *Suður Þingeyjarsýsla*, (Ritsafn Þingeyinga II), Rv. 1954.

Orri Vésteinsson. 2006. *Fornleifaskráning í Þeistareykjarlandi*, FS326-06311. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Orri Vésteinsson. 2001. *Þeistareykir í Suður-Þingeyjarsýslu – Fornleifakönnun*, FS152-01161. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Orri Vésteinsson. 1999. *Fornleifakönnun. Jarðvarmavirkjun í Bjarnarflagi*, FS099-99171. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.Uggi Ævarsson. 2007. *Deiliskráning vegna fyrirhugaðra framkvæmda við línustæði og*

orkuvinnslustöðvar. Krafla – Gjástykki – Þeistareykir – Bakki. FS366-07211. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Ódáðahraun: Ólafur Jónsson: *Ódáðahraun* I-III, Akureyri 1945.

ÓO: Ólafur Olavius: *Ferðabók: landshagir í norðvestur-, norður-, og norðaustursýslum Íslands 1775-1777* I-II, Steindór Steindórsson þýddi, Rv. 1964-65.

'Rannsóknarborun við Þeistareyki, Aðaldælahreppi, Suður-Þingeyjarsýslu. Ákvörðun um matsskyldu.' Úrskurður Skipulagsstofnunar 24. ágúst 2001.

Sigurður Þórarinsson. 1974.„Sambúð lands og lýðs í ellefu aldir" í *Saga Íslands I.* bindi, 29-97. Ritstjóri Sigurður Líndal. Hið íslenzka bókmenntafélag og Sögufélagið, Reykjavík.

SSÞ: *Þingeyjarsýslur. Sýslu- og sóknalýsingar Hins íslenska bókmenntafélags 1839-1844*, Rv. 1994.

Uggi Ævarsson. 2007. *Fornleifaskráning vegna fyrirhugaðs álvers við Bakkahöfða*, FS359-07191. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Uggi Ævarsson. 2007. *Fornleifaskráning vegna vegarstæðis frá Húsavík að Bakkahöfða*, FS359-07192. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

Uggi Ævarsson. 2007. *Deiliskráning vegna fyrirhugaðra framkvæmda við línustæði og orkuvinnslustöðvar. Krafla – Gjástykki – Þeistareykir – Bakki*. FS366-07211. Fornleifastofnun Íslands, Reykjavík.

ÞT Lýsing Íslands: Þorvaldur Thoroddsen: *Lýsing Íslands* I-III, Reykjavík 1908-22.

Ö-Þeistareykir viðb: Þeistareykir viðbætur og athugasemdir, Jónína Hafsteinsdóttir skráði eftir Kristjáni Jóhannessyni, Örnefnastofnun Íslands.

Ö-Þeistareykjaafréttur: Þeistareykjaafréttur, Ari Gíslason skráði, Örnefnastofnun Íslands.

Ö-Þeistareykjaland: Þeistareykjaland, Kristján Jóhannesson skráði, Örnefnastofnun Íslands.

7. Hnit

Hnitarolla í WGS 84 vörpun – á *Lat/Lon hddd°mm.mmm* formi:

1.	250x105	13-AUG-08	19:28:49	N65	53.036	W16	58.604
2.	250x106	11-AUG-08	18:28:18	N65	54.477	W16	59.100
3.	250x107	11-AUG-08	18:40:51	N65	54.433	W16	58.443
4.	313191	13-AUG-08	8:54:17	N66	02.250	W17	19.710
5.	313192	13-AUG-08	9:10:29	N66	02.248	W17	19.673
6.	313193	13-AUG-08	9:21:14	N66	02.213	W17	19.570
7.	322085	13-AUG-08	12:34:08	N65	58.155	W17	08.973
8.	322086	13-AUG-08	11:49:06	N65	58.604	W17	10.241
	322086A	13-AUG-08	12:19:44	N65	58.332	W17	09.721
	322086B	13-AUG-08	12:42:39	N65	58.180	W17	09.110
	322086C	13-AUG-08	12:47:00	N65	58.136	W17	09.024
9.	322087	13-AUG-08	13:34:24	N65	57.980	W17	07.041
10.	322088	13-AUG-08	14:13:14	N65	57.667	W17	03.473
11.	322089	13-AUG-08	14:17:43	N65	57.652	W17	03.398

Hnitarolla í WGS 84 vörpun – á *ISN 93 (Icelandic grid)* formi:

1.	250x105	13-AUG-08	592271	600029
2.	250x106	11-AUG-08	591808	602695
3.	250x107	11-AUG-08	592310	602628
4.	313191	13-AUG-08	575780	616680
5.	313192	13-AUG-08	575808	616677
6.	313193	13-AUG-08	575887	616615
7.	322085	13-AUG-08	584113	609298
8.	322086	13-AUG-08	583128	610104
	322086A	13-AUG-08	583537	609610
	322086B	13-AUG-08	584008	609341
	322086C	13-AUG-08	584075	609262
9.	322087	13-AUG-08	585586	609015
10.	322088	13-AUG-08	588306	608517
11.	322089	13-AUG-08	588364	608490

Fornleifakort: Vegarstæði milli Húsavíkur og Kvíhóla

N

SÞ313_186
SÞ313_187
SÞ313_188
SÞ313_190
SÞ313_185
SÞ313_189
313193A
313193
313194
SÞ313_184
SÞ313_183
SÞ322_068
322086
322086A
322086B
322085
322086C
SÞ322_084
SÞ322_083
SÞ322_073
SÞ322_075
SÞ322_076
SÞ322_074
SÞ322_069
SÞ322_070
SÞ322_071
SÞ322_072
322087
SÞ322_077
SÞ322_079
SÞ322_082
322088
322089
SÞ250x_049
SÞ322_052
SÞ322_078
SÞ322_081
SÞ322_080
SÞ250x_102
SÞ250x_101
SÞ50x_100
SÞ250x_099
SÞ250x_104
SÞ250x_103
SÞ250x_098
SÞ250x_044
250x106
250x107
SÞ250x_094
SÞ250x_095
SÞ250x_046
SÞ250x_046
SÞ250x_092
SÞ250x_093
SÞ250x_043
250x105
SÞ250x_096
SÞ250x_056
SÞ250x_097
SÞ250x_091
SÞ250x_019
SÞ250x_055
SÞ250x_090
SÞ250x_089
SÞ250x_088
SÞ250x_087
SÞ250x_088A
SÞ250x_054
SÞ325_062
SÞ227_016

Húsavík
Húsavíkurfjall
Galtaskarð
Bakkahnjúkur
Grjótháls
Enibúi
Skarðsheiði
Skarðsvatn
Skarðsvatnshnjúkur
Skarðsá
Skarðsdalur
Skarðsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatn
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsá
Skarðsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatnsdalur
Skarðsdalsvatnsdalsá
Skarðsdalsvatn
Skarðsdalsvatnshnjúkur
Skarðsdalsvatn